

bemærkningerne. Jamen vi har altså fremsat det, som vi synes er rigtigt, og det står vi ved. Jeg ved ikke, hvad der var den 27. marts, jeg ved bare, der var nogle mødefri uger, så det blev ikke fremsendt så tidligt, som vi havde ønsket os.

Jeg må sige om fru Eva Smiths artikel – jeg tror, jeg læste den fem gange – at jeg er komplet uenig med hende. Og set ud fra mit synspunkt argumenterer hun på en måde, som jeg ikke kan acceptere.

Så vil jeg sige til hr. Arne Melchior, som jeg har sagt til hr. Jann Sjursen: Det er ikke sådan, at jeg ikke er til at få i tale med den der udlændingekommission, for jeg erkender jo, at det da var rart at få et overblik. Men hvad så derefter? Så er de politiske forskelle jo stadig de samme.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er der ikke flere, som får ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 220: Forslag til lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre.

Af finansministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 4/4 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne starte mit indlæg med en ros, en ros, som jeg i sagens natur her i salen er nødt til at rette til ministeren. Det har jeg heller ikke noget imod, men jeg vil gerne understrege, at den rigtige adresse for min ros er de grønlandske og de danske embedsmænd, som i fællesskab har udformet dette lovforslag.

Det handler, om jeg så må sige, om det traditionelle hvertandetårige problem om bloktilskud, men her er samlet en række elementer op, enkelt-sager, problemer, der er opstået, helikopter-tjenesten, som har fået dårlige vilkår, fordi der er kommet fastvingede fly osv.

Det er meget grundigt, meget overskueligt, meget let tilgængeligt i en grad, som jeg synes man sjældent ser i bemærkninger til lovforslag, og det synes jeg gerne jeg vil udtrykke min store anerkendelse af.

I øvrigt handler forslaget jo så om den aftale, der er indgået mellem det grønlandske landsstyre og finansministeren. Så vidt jeg husker, er den blevet indgået her for en månedstid siden efter et grundigt forarbejde på embedsmandsplan, og jeg har forstået, at det har været en rimelig god og ordentlig proces i gensidig forståelse og respekt.

Forslaget betyder jo, at bloktilskuddet for år 2002 og 2003 bliver fastsat på et uændret niveau i forhold til i år, selvsagt med pris- og lønreguleringer, og så ud fra det, jeg nævnedes før, enkelt-områder, hvor der har vist sig at være nogle problemer. Det er inden for redningstjenesten. Det er inden for noget pensionsområde, og det er inden for noget huslejeområde. Der er en række af disse problemer, og det bliver der selvsagt reguleret for.

Jeg er også bekendt med, at hjemmestyret selvfølgelig har behandlet dette her forslag. Det har haft en første behandling her for nogle dage siden, og jeg forstår, at det skal have sidste behandling i næste uge, så vidt jeg erindrer, og så vil vi formelt modtage oplysninger om Landstingets stillingtagen.

Så vidt jeg har fået refereret, er der ingen grund til at være bekymret for indstillingen, for ved førstebehandlingen i Landstinget fik forslaget en god modtagelse fra alle sider.

En ting vil jeg godt bemærke i forslaget, og det er, at det som sagt er en videreførelse. Jeg har noteret mig, at det af forslaget fremgår, at man også har aftalt, at inden de næste forhandlinger i år 2004 vil man tage de principielle retningslinjer for bloktilskuddet, og herunder udvikling af bloktilskuddet, op til en mere grundig diskussion.

Jeg synes, det er en rimelig fornuftig ting, at man ikke har gjort det endnu, for når vi når frem til 2004 eller tiden inden da, vil den grønlandske selvstyrekommission have færdiggjort sit arbejde, og det er klart, at det er et fornuftigt grundlag at tage den debat på.

Så vi kan fra vores side give fuld tilslutning til de principper, der er her, det forslag om bloktilskud for 2002 og 2003, og igen komplimentere for, at det er et så grundigt forslag og et så ordentligt gennemarbejdet forslag på disse mange felter.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er ikke, fordi jeg også er blevet Venstres hjemmestyreordfører, men vores ordfører, fru Ellen Kristensen, har pludselig fået forfald. Og jeg har jo derfor ikke haft mulighed for, som fru Dorte Bennedsen, at følge med i, hvad der er sket i det grønlandske Landsting, men jeg kan da se af forslaget, at det jo bygger på en ganske omhyggelig aftale med det grønlandske hjemmestyre. Så jeg tør godt på det grundlag sige, at Venstre kan støtte forslaget.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg kan også på Det Konservative Folkepartis vegne meddele vores tilslutning til det her lovforslag, herunder at vi er glade for det tilskud, som nu yderligere er bevilget til helikopterberedskabet. Så vi støtter forslaget.

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal på SF's vegne meddele, at vi er positivt indstillet over for forslaget.

Egil Møller (DF):

I Dansk Folkeparti ønsker vi, at der tages solidaritetshensyn til de forskellige befolkningsgrupper, der befinder sig inden for det danske rige, og det gælder naturligvis også i forhold til den grønlandske befolkning.

Det lovforslag, vi behandler i dag, tager sit udgangspunkt i den aftale, der blev indgået i København den 30. marts i år mellem Finansministeriet og Grønlands hjemmestyre.

I Dansk Folkeparti bakker vi op om det principielle synspunkt, at Grønlands hjemmestyre administrerer de sagsområder, som er fastsat i hjemmestyreloven fra 1979.

Såfremt der i fremtiden måtte vise sig muligheder for udnyttelse af naturrigdomme i Grønland, vil det set med Dansk Folkepartis øjne være naturligt, at vi i den situation ligeledes tager solidaritetshensyn i fordelingen af et overskud mellem Grønland og Danmark.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

På Det Radikale Venstres vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan også meddele, at Kristeligt Folkeparti støtter dette lovforslag, og det samme gør CD.

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Jeg vil gerne takke for den enstemmig positive modtagelse af lovforslaget. Jeg er meget glad for i dag at kunne nå at få et meget væsentligt signal fra det danske Folketing, før Grønlands Landsting andenbehandler lovforslaget på mandag. Så har begge dele af riget, der er involveret i aftalen, faktisk haft lejlighed til at gøre deres bemærkninger.

Jeg kan oplyse, at også modtagelsen i Grønland har været positiv, og det bygger jo på en faktisk meget kontant, meget ligeværdig forhandling mellem den danske regering og den grønlandske. Derfor er jeg glad for, at vi nåede dette fine resultat, men det har vi – som den socialdemokratiske ordfører var inde på – faktisk kun kunnet realisere, fordi der også har været et væsentligt forarbejde om nogle meget udviklede problemstillinger, som embedsmænd fra dansk og grønlandsk side har kunnet forberede for ministrene. Derfor synes jeg, det var helt fair af fru Dorte Bennedsen at antyde, at det, for så vidt angår den egentlige lovmæssige kvalitet, ikke nødvendigvis var finansministeren, der skulle have rosen, men at den skulle videregives.

Men rent formelt skal jeg takke for den og sige, at den også vil blive videregivet til rette sted.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så har hr. Søren Kolstrup bedt om ordet i anden omgang.

Søren Kolstrup (EL):

Tak, fordi der kan blive en anden omgang, hvor jeg kan få lejlighed til at meddele, at Enhedslisten støtter forslaget. Vi har den helt principielle opfattelse, at når der er tale om en aftale indgået med Grønlands landsstyre, vil vi også kunne støtte den.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget vedrørende Grønlandslove. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 178:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af Finansministeriets cirkulære om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver.

Af Frank Aaen (EL) og Søren Kolstrup (EL).
(Fremsat 6/4 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Jeg fornemmer, at der ikke vil blive helt den samme opbakning til dette forslag, som der glædeligvis var til det, vi just har behandlet.

Dette beslutningsforslag indebærer en ophævelse af Finansministeriets udbudscirkulære, herunder nedlæggelse af Statens Udliciteringsråd. I stedet ønsker forslagsstillerne, at der oprettes et såkaldt udviklings- og demokratiseringsråd, der skal styrke inddragelsen af medarbejderne på en måde, som styrker selvforvaltning, demokrati og arbejdsmiljø i den offentlige sektor.

Jeg må indledningsvis sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig forslagets intention om inddragelse af medarbejderne – og brugerne i øvrigt også – i løsningen af det offentlige opgaver. Det er afgørende for en bedre kvalitet og en højere effektivitet i den offentlige sektor, at både brugere og medarbejdere inddrages aktivt, at der udvikles nye organisationsformer, og at der sker den fornødne efteruddannelse. Der kan nævnes flere ting endnu, men lad mig holde med disse tre.

Betydningen heraf fremgik f.eks. af sidste års folkehøringer, og det fremgik også af den konference om kvalitet i velfærden, som blev afholdt af regeringen her for ca. 14 dage siden.

Jeg har imidlertid ganske vanskeligt ved at genkende præmissen om, at private virksomheder pr. definition er dårligere end den offentlige sektor til at inddrage brugerne eller bygge på medarbejdernes erfaringer eller anvende nye organisationsformer, som uddelegerer mere ansvar til medarbejderne i betjeningen af den enkelte borger. Tværtimod har en række eksempler vist, at det offentlige på disse områder undertiden kan lære noget af den måde, nogle private virksomheder løser opgaverne på, ligesom private virksomheder ofte også kan lære noget af de offentlige arbejdspladser.

Der ligger derfor set med regeringens øjne en betydelig indsats i at forbedre erfaringsudvekslingen mellem den private og offentlige sektor, f.eks. ved at finde bedre dialogformer mellem udbydere og leverandører for at sikre en fleksibel opgavevaretagelse.

Regeringen mener, at udbud på afgrænsede områder, som vi kender det, kan være ét blandt flere redskaber til sikring af bedre kvalitet til færre eller samme udgifter.

Regeringen lægger som forslagsstillerne afgørende vægt på, at der ved offentlige udbud sker en sikring af medarbejdernes arbejdsmiljø og arbejdsvilkår. For at det ikke alene skal være et element i udbudscirkulæret, har regeringen fremsat lovforslag om ændring af arbejdsmiljølovgivningen, der pålægger en udbyder at medvirke til, at den udbudte opgave udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt.

Endvidere udarbejdes der – og det er et projekt, der snart er tilendebragt – i Erhvervsministeriets regi et sæt almindelige betingelser for levering af serviceydelser, der kan anvendes af stat, amter og kommuner i forbindelse med udbud. Formålet er at sikre arbejdsmiljøet og kvaliteten ved udbud.

I udbudscirkulæret, som forslagsstillerne foreslår ophævet, indgår der krav om, at udbudsspecifikationen så vidt overhovedet muligt skal indeholde oplysninger om bl.a. kvalitets- og kvantitetsmæssige krav og om arbejdsmiljøforhold. Ligeledes kræves, at ledelsen i forbindelse med overvejelser og beslutninger om udbud inddrager personalet.

Ophævelsen af cirkulæret vil således indebære, at der ikke er klare krav om, at disse hensyn skal indgå ved statslige udbud. Det er min vurdering, at udbudscirkulæret netop har været medvirkende til, at vi har set så få udbud i den statslige sektor, der er gået galt i forhold til medarbejderinddragelse, arbejdsmiljø og kvalitet. De